

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/238/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516205524
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3516205524.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: G. proti žalovanému: P., o zaplatenie 1.195,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17.mája 2018, č.k. 10C/92/2016-57, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/92/2016-31 zo dňa 28.06.2016. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 663,88 eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 663,88 eur od 25.02.2005 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k/ Obč. zákonníka, § 2 písm. a/, b/, d/, § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z.z. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že dňa 07.01.2005 uzavreli strany sporu úverovú zmluvu č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v zmluve a vo VOP, a to vo výške úveru 663,88 eur za poplatok vo výške 531,10 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 10-tich pravidelných splátkach vo výške 119,50 eur od 20.01.2005. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný na splátkach nič neuhradil. V zmluve nebola uvedená percentuálne miera nákladov, výška úroku, konečná splatnosť úveru, čo na splátkach tvorí istinu a čo úroky. Rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 2T/57/2010-86 zo dňa 31.05.2010 bol žalovaný uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2015, pričom žalobca podľa § 228 ods. 1 Trestného zákona bol odkázaný na občianske súde konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.05.2010. Podľa názoru súdu prvej inštancie predmetná zmluva uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na § 52 Obč. zákonníka. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Ak nie je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca pri výpočte celkovej dlžnej sumy vychádzal zo súčtu sumy úveru 1.195 eur, ktorá sa skladá zo sumy čerpaných peňažných prostriedkov vo výške 663,88 eur a poplatkov vo výške 531,10 eur. RPMN v zmluve nebola uvedená. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu vychádzal zo sumy istiny 663,88 eur ako celkovej dlžnej sumy žalovaného. Keďže nedošlo k dobrovoľnému a včasnému plneniu zo strany žalovaného, rozsudkom ho zaviazal na úhradu istiny, spolu príslušenstvom, ktoré bolo určené v súlade s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., platného v rozhodnom čase. Vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu vo veci podľa § 255 ods. 2 C.s.p. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (čistý úspech žalobcu je len 11,11 %).

2. Proti rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zastával názor, že na danú zmluvu nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov. Poukazoval na to, že žalobca nehradil splátky v zmysle zmluvy, v dôsledku čoho sa dlh stal splatným. Žalovaný nereagoval na výzvy a upomienky žalobcu, čím došlo k rozšíreniu jeho záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Žalobca podal na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa ust. § 222 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznal rozsudkom sp. zn. 2T 57/2010 zo dňa 31.05.2010 žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a žalobcu v postavení poškodeného v súlade s ust. § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal so svojím nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Žalobca uviedol, že jedným zo znakov skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu je aj spôsobenie škody. V prípade, ak by uvedený znak nebol naplnený, žalovaný by nebol uznaný za vinného. Škodou sa na účely Trestného zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Škodou sa rozumie aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok, alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť. Z uvedeného vyplýva, že pri trestnom čine úverového podvodu nie je škodou len suma rovnajúca sa výške poskytnutého úveru, ale aj odplata za poskytnutie úveru a ďalšie záväzky, ktoré mu vznikli v dôsledku omeškania dlžníka, ktoré žalobca ako poškodený vzhľadom na okolnosti (dojednaný úrok, zákonný úrok z omeškania, zmluvná pokuta) mal nárok, alebo ktoré mohol odôvodnene dosiahnuť. Žalobca poukazoval na to, že svoj nárok si uplatnil ako nárok na náhradu škody (jeho výšku) v súlade s ust. § 380 a § 386 ods. 2 Obch. zákonníka, zmluvou a všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Zdôraznil, že niet pochyb o tom, že konanie žalovaného malo charakter úmyslu, čo bolo potvrdené aj rozsudkom, ktorý uznal žalovaného vinným zo spáchania úmyselného trestného činu úverového podvodu a odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na civilné konanie. Mal za to, že tak v civilnom, ako aj v trestnom konaní preukázal, že žalovaný naplnil znaky občianskoprávnej, ako aj obchodnoprávnej zodpovednosti za škodu. Záverom zdôraznil, že v predmetnom konaní sa nedomáhal zaplata dlžnej sumy z titulu zmluvy, ale náhrady škody.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov do výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v rozsahu jej zrušenia.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bol platobný rozkaz zrušený a ktorým bolo žalobe vyhovené, nebol odvolaním strán sporu spochybnený, nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho preto nedotýkal.

6. Podľa § 193 posledná veta CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

7. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca sa žalobou doručenou prvoinštančnému súdu dňa 01.07.2016 domáhal proti žalovanému zaplata sumy 1.195,00 eur, zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.195 eur od 25.02.2005 do zaplata a náhrady trov konania z titulu náhrady škody spôsobenej žalovaným prečinom úverového podvodu. Žalobca v žalobe poukázal na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T 57/2010-86 zo dňa 31.05.2010, ktorým bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu a ktorým bol žalobca podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaný ako poškodený so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 31.05.2010.

8. Z uvedeného je nepochybné, že žalobca sa v danom spore domáha zaplata žalovanej sumy z titulu náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku súdom konštatovanej trestnej činnosti žalovaného. Ide o nárok uplatnený z titulu zodpovednosti za škodu a nie z titulu plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy.

9. Súd prvej inštancie vec z uvedeného pohľadu neposúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu v zrušujúcom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Úlohou prvoinštančného súdu bude opätovne rozhodnúť o uplatňovanom nároku žalobcu na náhradu škody v jeho zrušujúcom rozsahu a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť.

11. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania.

12. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).